

1947

Fru Atlung. Nogle af de tilstedeværende optog det, som om Ingrid Larsen vilde gaa med, hvad hun protesterede imod, da hun udtalte under Mødet, efter at Mary Atlung havde nægtet at blive hjemme fra Mødet hos Statsministeren, "at saa gav hun Afkald", og at Ingrid Larsen paa Bodil Begtrups sidste Opfordring, før hun gik, der lød: "saa kommer De 5 Minutter i 2 i Morgen paa Christiansborg", svarede: "Gør jeg det?". Landsformanden forlod Mødet lidt før det sluttede før at naa Toget.

Næste Formiddag ringede Fru Villemoes Andersen og Fru Dahlerup Petersen fra et Møde i Husholdningsraadet, de var til, at de havde bestemt sig til ikke at gaa med, og Ingrid Larsen havde lige talt med Alma Andersen om Spørgsmaalet og besluttet heller ikke at gaa med. Dette blev Kl. 12 ringet til Bodil Begtrups Bopæl. Det er ikke Landsformandens Mening at sprænge Forbrugerraadet, men hun fandt det uforeneligt, samtidig at protestere og alligevel følges med Mary Atlung, og tror, at det er rigtigt, at vi har stillet os saaledes.

Paa Forespørgsel fra Fru Høst Neerup ang. Kødrationeringen, om Ingrid Larsen var gaaet ind for den, svarede hun "Ja, det er jeg".

Saa vel Fru Høst Neerup som Inga Dahlsgaard udtalte, at saa vilde Landsformanden næppe blive valgt som Husmødrenes Repræsentant, da en meget stor Del af Husmødrene var yderst utilfredse med den kommende Ordning. Hertil svarede Ingrid Larsen, at hun i alt, hvad hun havde deltaget i, altid kun havde taget Hensyn til, hvad der gavnede den lille Husmoder fra Sidegaderne, og hun mente, at have handlet, som det var bedst for dem. Da Kødmængden paa Grund af Englandsaftalerne og det betydelig mindre Svinehold paa Landet vilde gaa ned, vilde enhver Ordning blive mødt med Uvillie og Utilfredshed hos Husmødrene, hvilket ogsaa vilde være Tilfældet med en Markerationering, og en saadan vilde skabe Basis for en stor Sortbørshandel og svigtende Tilførsler fra Landet. Det var det primære med Varemængden, og denne vilde sikkert formindskes betydeligt ved en Markerationering med tilhørende Forbud mod Hjemmeslagtning. Naar man sidder i et Udvalg, maa man handle efter, hvad man selv mener er til størst Gavn for de smaa Husmødre. Både Inga Dahlsgaard og Margr. Høst Neerup fastholdt deres Standpunkt, at en Markerationering burde de kvindelige Forbrugeres Repræsentanter være gaaet ind for. Landsformanden fastholdt sit Standpunkt, og forstod ikke, at Københavns Kommune, selv om det kostede dem noget, saa ikke havde modtaget Tilbudet fra Ministeriet om, at Kommunen kunde faa sit Kvota Kød og Flæsk, og saa selv indføre Markerationering, hvis det var saa ønsket af Kvinderne i Hovedstaden. Landsformanden mente, at den nu vedtagne Form for Rationering maatte og skulde forhindre Slagterne i Favorisering af større Kunder og Bekendte, og hævde Byttehandlen, der for Ingrid Larsen stod som en væsentlig Aarsag til, at Varerne ikke kom frem til de almindelige Forbrugere i saa stort Omfang som de skulde.

Inga Dahlsgaard oplyste, at man indenfor Administrationen selv var ved at udpege Forbrugermedlemmer i Priskontrolraadet, og spurgte, om vi herfra samme Aften kunde protestere herimod. Landsformanden mente, det maatte være Forbrugerraadet, der maatte protestere. Endvidere oplyste Inga Dahlsgaard, hvad Landsformanden ogsaa havde hørt fra anden Side samme Dag, at man ikke ønskede at udnævne Lis Groes i Priskontrolraadet, som det ene Medlem, som D.K. vilde indstille, og Forbrugerraadet antagelig kunde samles om. Begrundelsen var, at Lis Groes gennem sit Ægteskab var for nær knyttet til Kooperationen. Det var særlig Handelen, der protesterede herimod. Inga Dahlsgaard fremhævede, hvor uberettiget det var, at Forbrugerrepræsentanter ikke udelukkende skulde vælges af Forbrugerne, men at Handelen blandede sig heri. Hun mente, at hvis Forbrugerne ikke selv fik Lov at vælge deres Repræsentanter, kunde Forbrugerraadet lige saa godt ophøre straks. Dette Synspunkt tiltraadtes af Landsformanden og F.U.. Vi fastholdt, som paa forrige Forbrugermøde at indstille Lis Groes som Medlem med Magda Andersen som Suppleant.